

บทที่ 2

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

005428

ผู้วิจัยได้สำรวจการวิจัยอื่น ๆ ทั้งในและภายนอกประเทศที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยหลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยพอสรุปดังนี้

ในปี พ.ศ. 2508 กัลยา บุญชูเศรษฐ์¹ ได้วิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามถามนักเรียน 675 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนทั้ง 3 ระดับ คือ นักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน ผลการวิจัยพบว่า

1. กีฬากลางแจ้งที่นักเรียนสนใจได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา วายน้ำ ส่วนกีฬาในร่มได้แก่ แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส มวย หมากรูก หมากฮอส หวงขามตาชาย และกระโดดเชือก

2. นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการเรียนวิชาพลศึกษาให้คือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ห้องเก็บอุปกรณ์พลศึกษา ห้องพยาบาล ห้องน้ำ ที่คั้นน้ำ ที่ล้างมือ และสิ่งอื่น ๆ ช่วยส่งเสริมการเรียนพลศึกษาให้ได้ผลดีขึ้น

3. กิจกรรมพลศึกษาที่โคจัดสอนคือ ฟุตบอล เนตบอล วอลเลย์บอล แอคนบอล กรีฑา ยิมนาสติกส์ ยูโด มวย แบดมินตัน และกิจกรรมเขาจิงหะ

---

¹ กัลยา บุญชูเศรษฐ์ "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508).

4. ควรจัดกิจกรรมในระยะเวลาภาคเรียน และควรจัดการแข่งขันเป็นประจำ ไม่ควรจัดกิจกรรมในวันเสาร์ หรือหลังโรงเรียนเลิกตามปกติ

5. ผู้วิจัยสรุปว่า นักเรียนสามารถมีความเข้าใจในวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี ผู้วิจัยได้เสนอแนะความเห็นว่าคุณบริหารโรงเรียน หรืออาจารย์ใหญ่ควรจะปรับปรุงชั่วโมงการเรียนวิชาพลศึกษา ให้มีสัปดาห์ละมากกว่า 1 ชั่วโมง นอกจากนี้โรงเรียนควรจัดหางบประมาณสำหรับซื้ออุปกรณ์ ตลอดจนสถานที่ในการฝึกสอน รวมทั้งสถานที่ในการอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนให้เพียงพอด้วย

ในปี พ.ศ. 2511 อนันต์ อัทธู² ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" โดยใช้แบบสอบถาม อาจารย์ใหญ่ และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในภาควิชาการศึกษาหนึ่ง จำนวน 99 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนส่วนมากเน้นการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียนให้มีความแข็งแรง กิจกรรมที่นิยมสอนกันมากคือ กายบริหาร การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โดยเน้นความสามัคคี การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเน้นในเรื่องกฎกติกา กีฬาที่นิยมกันมากคือ บาสเกตบอล จำนวนครูพลศึกษา สถานที่และอุปกรณ์ ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น หอน้ำ หองสวม ยังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ครูพลศึกษามีงานทางฝ่ายธุรการมากเกินไป

² อนันต์ อัทธู, "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" (วิทยานิพนธ์, ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511)

ในปี พ.ศ. 2512 ไพฑูรย์ จัยสิน³ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยส่งแบบสอบถามครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม 44 คน จำนวน 13 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ อุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ มีไม่เพียงพอสำหรับการจัดและการดำเนินการของโปรแกรมพิเศษ โรงเรียนได้จัดให้มีการตรวจร่างกายปีละครั้ง นักเรียนที่มีโรคประจำตัวมีเพียงบางชั้นหรือบางห้อง โรงเรียนได้จัดทำระเบียบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่ผิดปกติไว้ แต่ไม่ละเอียด ส่วนใหญ่เมื่อพบเด็กที่ผิดปกติแล้วโรงเรียนมิได้จัดโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กผิดปกติเหล่านั้นขึ้นเลย

กรมพลศึกษา⁴ ได้เสนอแนะเกี่ยวกับ "การพลศึกษาในโรงเรียน" ว่าจะจัดการพลศึกษาที่สมบูรณ์นั้น ประกอบด้วยปัจจัย 6 อย่าง คือ

1. เครื่องอำนวยความสะดวกเพียงพอกับบทเรียน เช่น สนามเล่น สนามฝึกซ้อมและแข่งขัน โรงฝึกพลศึกษา
2. มีอุปกรณ์พลศึกษาและกีฬาเพียงพอกับความต้องการ และความสนใจของนักเรียน ทั้งอุปกรณ์ที่คงทน และอุปกรณ์ที่เสียง่าย
3. มีครูพลศึกษาได้สัดส่วนกับนักเรียน
4. มีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินการพอสมควร ซึ่งอาจจะอาศัยจากโรงเรียน หรือจัดหาพิเศษ

³ไพฑูรย์ จัยสิน, "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์, ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512)

⁴กรมพลศึกษา, "การพลศึกษาในโรงเรียน" วารสารพลศึกษา ปีที่ 1, ฉบับที่ 4 (เมษายน 2512) หน้า 1-2

5. บทเรียนพลศึกษาต้องวางแผนไว้ให้ชัดเจน และมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรของชั้นเรียน โดยทำเป็นโครงการตลอดปี แบ่งออกเป็นภาค เป็นรายสัปดาห์และรายวัน
6. ให้เวลาเรียนสำหรับบทเรียนพลศึกษาอย่างเพียงพอตามที่กำหนดไว้

ในปี พ.ศ. 2514 เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์⁵ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ และครูพลศึกษา โรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษาทั่วประเทศ ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาที่มีวุฒิโดยตรง มีไม่ครบทุกโรงเรียน อัตราส่วนระหว่างครูพลศึกษาทั้งหมดต่อนักเรียนเท่ากับ 1 : 614 คน
2. ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษา เห็นว่าความมุ่งหมายในหลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษามัธยม มีความเหมาะสมดีแล้ว รวมทั้งมีความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้วย
3. ครูพลศึกษาที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาส่วนมากมีอายุระหว่าง 28 ถึง 32 ปี มีประสบการณ์ในการสอน 1 ถึง 5 ปี สอนวิชาพลศึกษา 1 ถึง 5 ชั่วโมง วิชาอื่น ๆ 10 ถึง 15 ชั่วโมง และมีหน้าที่อื่น ๆ อีก วุฒิประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) มากที่สุด
4. การจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตร และประมวลการสอนโรงเรียนได้จัดครบตามที่ได้ระบุไว้ในหลักสูตร ๆ แต่ส่วนมากเป็นกิจกรรมที่เบา ๆ และง่าย ๆ การสอนก็ทำเป็นชุด และกีฬาประเภทเดียวมีบ้างแต่น้อย

⁵ เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์, "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503" (วิทยานิพนธ์, ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514)

5. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตลอดจนแบบเรียนและหนังสือ
อ่านประกอบยังไม่เพียงพอ

ในปีเดียวกันนี้ สุภาพรณ สุขถาวร⁶ ได้วิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลา-
นามัยในสถาบันฝึกหัดครู" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ที่สอนวิชาพลานามัยอยู่ในสถ
บันฝึกหัดครู 25 แห่ง จำนวน 74 คน พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีไม่เพียงพอ และส่วนมาก
มีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี หลักสูตรและประมวลการสอน ตลอดจนความมุ่งหมายทั่วไปยังไม่
สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ส่วนความมุ่งหมายเฉพาะของแต่ละวิชาเหมาะสมดีแล้ว เนื้อหา
ของวิชายังไม่ได้สัดส่วนกับเวลาและจำนวนหน่วยกิต อุปกรณ์การสอนวิชาสุขศึกษายังมีไม่
เพียงพอ ส่วนเกณฑ์การวัดผลและการให้คะแนนถูกต้องตามหลักการดีแล้ว

ในปี พ.ศ. 2518 กรมวิชาการ⁷ ได้ทำการสำรวจปัญหาการใช้หลักสูตร
ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับ พ.ศ. 2518 โดยใช้แบบสอบถาม ตามครูที่สอนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย ในส่วนภูมิภาค จำนวน 54 โรงเรียน ผลการสำรวจหมวดวิชา
พลานามัยพบว่า ขาดสนามและอุปกรณ์การสอน วิชาแบบคัมภีร์สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก
และไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น จำนวนครูไม่เพียงพอ เนื้อหาวิชาสุขศึกษาควรแก้ไข
แบบเรียนให้มีรายละเอียดและสาระมากขึ้น

⁶ สุภาพรณ สุขถาวร "ปัญหาการสอนวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู"
(วิทยานิพนธ์, ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2514)

⁷ กรมวิชาการ, สรุปผลการสำรวจปัญหาครั้งที่ 1 โครงการติดตามผลการใช้
หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518, (กระทรวงศึกษาธิการ, 2518) หน้า 2

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1955 เคนเนธ กรีเออสัน⁸ (Kenneth Grierson) ได้วิจัยเรื่อง "ผลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในรัฐอัลเบอร์ตา" โดยการใช้แบบสอบถาม ตามครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมของรัฐอัลเบอร์ตา จำนวน 74 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้วางแผนการสอน ขาดสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกในการสอน

ในปี ค.ศ. 1961 ลูเซอร์ คลาเรนซ์ สวิช⁹ (Luther Clarence Schwich) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมการฝึกหัดครู เกี่ยวกับวิชาพลานามัย" โดยได้ขอมูลมาจากสามทาง ทางแรกได้มาจากการศึกษาค้นคว้าขอเขียนต่าง ๆ ของวิทยาลัยครูคอนคอร์ดเคีย ผลการวิจัยพบว่า ในโปรแกรมการฝึกหัดครู ตามที่ให้นักศึกษาวิชาพลานามัยเป็นวิชาบังคับนั้น เป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่มิได้ช่วยเหลือนักเรียนได้เพียงพอที่จะบรรลุถึงระดับความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้

⁸ Kenneth Grierson, "Physical Education in Alberta High Schools," The Alberta Journal of Education Research, Vol.1, No.3 (September, 1955), p.34

⁹ Luther Clarence Schwich, "An Evaluation of a Teacher Education Programs in Health and Physical Education," Dissertation Abstracts International, Vol,22, No.1 (July, 1961), pp. 145-146 A,

ในปี ค.ศ. 1969 ไมร์ล และเวบบ์ ¹⁰ (Myrle and Webb) ได้วิจัยเรื่อง "ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามถามนักเรียนจำนวน 500 คน จากโรงเรียนที่มีสถานที่และอุปกรณ์พลศึกษาอย่างพร้อมเพียง กับทั้งมีครูพลศึกษาประจำอยู่อย่างน้อย 2 - 3 ปีมาแล้ว พบว่าความสนใจที่จะเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนมากขึ้นอยู่กับแผนการสอนของครู และความสามารถในการจัดทบทเรียนให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ครูพลศึกษาควรมีแผนการ วางแผน การสอนและจัดกิจกรรมพลศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการ และความสนใจของนักเรียน

ในปี ค.ศ. 1971 คอริ ¹¹ (Korri) ได้ศึกษาเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในรัฐมินเนโซตา" โดยใช้แบบสอบถามถามครูที่สอนวิชาพลศึกษา พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการ และความถนัดของแต่ละบุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงการสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน

10

James J. Myrle and Ida M. Webb, "Why Girls Sit Out During Physical Education Lessons," An Investigation Physical Education, Vol.57, No.XXII (November, 1965), pp. 75-81

11

Lea Jean Korri, "Instructional Problems Encountered by Women Physical Education Teachers and Their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota," Dissertation Abstracts International, Vol.31, No.10 (April, 1971), p.5181 A.

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฌบปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 2

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัญหาของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฌบปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาล เฉพาะสายสามัญ สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 2 เท่านั้น

2. การวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัญหาของครูพลานามัยในค้ำต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 สถานภาพของครูพลานามัย
- 2.2 ความคิดเห็นทั่วไปของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
- 2.3 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- 2.4 เนื้อหาวิชาในหลักสูตร
- 2.5 อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
- 2.6 การวัดและประเมินผล

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูสอนวิชาพลานามัยในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 2 ทั้งหมด 8 โรงเรียน ประชากรทั้งหมด 23 คน เป็นชาย 19 คน และหญิง 4 คน

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่าข้อมูลที่ได้จากครูพลานามัยในแบบสอบถาม เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ และตรงกับความเป็นจริง

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาของครูพลานามัย ในการใช้หลักสูตร
หมวดวิชาพลานามัย ฉบับปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 2
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร โรงเรียน ครูพลานามัย ศึกษานิเทศก์
และผู้เกี่ยวข้องในการที่จะร่วมมือกันปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลานามัยให้ได้ดี
ยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ในการปรับปรุงหลักสูตร
หมวดวิชาพลานามัยให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยต่อไป

คำจำกัดความของการวิจัย

หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย	หมายถึง หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ฯ	หมายถึง วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ที่เขียนไว้ในหลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518
เนื้อหาวิชาในหลักสูตร ฯ	หมายถึง เนื้อหาวิชาพลศึกษาและวิชา สุขศึกษาที่ระบุไว้ในหลักสูตรหมวดวิชา พลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518

อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก หมายถึง เครื่องมือใช้สำหรับก่อให้เกิดการ เรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษา และสถานที่ที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริม ให้มีกิจกรรมพลศึกษา

การวัดและประเมินผล

หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและ ประเมินผลในหมวดวิชาพลานามัย ประ โยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ในโรงเรียนรัฐบาลเขตการศึกษา 2

เขตการศึกษา 2

หมายถึง เขตการศึกษาของกระทรวง ศึกษาธิการ โดยพิจารณาจังหวัด ต่าง ๆ ที่มีสภาพภูมิประเทศ และสภาพ สังคมคล้ายคลึงกันเข้ากันด้วย ซึ่งประ กอบด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดสตูล และจังหวัด นราธิวาส

ครูพลานามัย

หมายถึง ครูที่ทำการสอนวิชาในหมวด วิชาพลานามัย ประโยชน์มัธยมศึกษาตอน ปลาย โรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 2 ซึ่งได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและครูผู้สอน วิชาสุขศึกษา